

ת"פ 57463/12/21 - מדינת ישראל נגד זוהר אברמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

19 ספטמבר 2022

תפ"ע 57463-12-21 מדינת ישראל נ' אברמן(עציר)

25490-12-2157449-12-21

מספר פל"א 863460/2021

לפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשם
זוהר אברמן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טובי הראל

ב"כ הנאשם עו"ד מנחם רובינשטיין

הנאשם הובא ע"י שב"ס

הכרעת דין

פתח דבר

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של הפרת צו פיקוח, בניגוד לסעיף 22(א) בחוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006 (להלן: "החוק"), ניסיון לצריכת מעשה זנות מקטין, בניגוד לסעיף 203ג יחד עם סעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין") ומעשה מגונה, בניגוד לסעיף 348(ג) בחוק העונשין.

מהחלק הכללי בכתב האישום עולה כי ביום 8.10.17 הוטל על הנאשם צו פיקוח בהתאם לסעיף 12 בחוק למשך 3 שנים. כחלק מצו הפיקוח הוטלו על הנאשם תנאים מגבילים, לרבות איסור התחברות עם קטינים, איסור יצירת קשר עם קטינים ואיסור שהייה ביחידות עם קטינים ממין זכר. צו זה הוארך מפעם לפעם והוא היה בתוקף עד ליום 10.2.22.

ביום 12.12.21 סמוך לשעה 22:45 עמד קטין יליד יוני 2004 בתחנת הדלק "פז" בבני ברק, והמתין לטרמפ לקריית ספר יחד עם בחורים אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. אותה עת, שהה הנאשם במקום עם רכבו, הסתובב בין עמוד 1

עוברי האורח, הלך חזור ושוב בין רכבו לחנות הנוחות שבמקום, תוך שהוא פונה מפעם לפעם לבחורים שעמדו והמתינו לטרמפ.

משהבחין בקטין ובבחור אחר שזהותו אינה ידועה, ניגש אליהם ושאל לאן הם צריכים להגיע. השניים השיבו כי הם צריכים להגיע לקריית ספר והנאשם ציין כי הוא מגיע לכפר רות, ועובר בדרכו בצומת שילת, והשניים הביעו רצון לנסוע איתו. בתגובה, אמר הנאשם לקטין שביכולתו להעלות רק נוסע אחד, כיוון שהוא אוסף אנשים נוספים בדרך. משכך, הצטרף רק הקטין לנאשם.

טרם כניסת הקטין לרכב, הניח הנאשם קופסת סיגריות ומסטיקים במושב הנוסע שליד הנהג. הקטין פתח את דלת הרכב, הזיז את החפצים שלעיל לגב המושב, התיישב ליד הנהג, והנאשם החל בנסיעה.

לאחר שיצאו מתחנת הדלק שאל הנאשם את הקטין לגילו ומקום מגוריו והקטין השיב לשאלותיו.

בחלוף זמן קצר, סטה הנאשם ממסלולו המתוכנן, פנה לגבעת שמואל, וציין בפני הקטין כי עליו לאסוף בחור ישיבה שעושה "מסאז'ים בשושו" תמורת כסף. הוא תיאר אותו כ"בחור ישיבה שנראה כמוך". כעבור מס' דקות נסיעה בגבעת שמואל כשהנאשם מחפש את בחור הישיבה, אמר הנאשם לקטין כי אינו מוצא אותו, אז שאל את הקטין אם הוא יודע לעשות מסאז'ים, והציע כי יעשה לו מסאז'ים תמורת כסף באומרו כי יש בחור נוסף שעושה לו מסאז'ים תמורת כסף. הקטין השיב שאינו יודע לעשות מסאז' ואינו מעוניין בכך.

במהלך הנסיעה ביקש הנאשם מהקטין שיושיט את ידיו. הקטין הושיט את ידו לנאשם והנאשם מישש וליטף אותה מספר שניות באומרו לקטין "יש לך ידיים טובות למסאז'ים". בתגובה, משך הקטין את ידו מידי הנאשם.

הנאשם שב ושאל את הקטין האם מעולם לא עשה מסאז'ים והציע לו מספר פעמים כי יעשה לו מסאז'. הקטין חזר והשיב בשלילה. בהמשך, נתן הנאשם לקטין קופסת סיגריות, והקטין הודה לו ולקח את הקופסה.

בשלב כלשהו במהלך הנסיעה, שלח הנאשם את ידו אל עבר חלקו האחורי של יושבנו של הקטין, והכניס את ידו בסמוך לתחילת יושבנו של הקטין באמתלה כי הוא מעוניין לקחת את החפצים. בתגובה, דחף הקטין את ידו של הנאשם מגופו ואמר לו "רגע, מה אתה צריך, אני אוציא לך". הנאשם השיב "את הסיגריות...רגע...בסדר", לקח את החפצים והוציא את ידו.

הקטין חשש מהנאשם, ושאל היכן הם נמצאים. בשל חששו, התקשר הקטין במהלך הנסיעה לאחד מחבריו על מנת שידעו כי הוא נמצא בטרמפ. משסיים הקטין את שיחת הטלפון שאל אותו הנאשם למוצאו העדתי, ומשהשיב כי הוא מרוקאי, אמר לו הנאשם שהמרוקאים חתיכים, החמיא לקטין כי הוא חתיך, גופו יפה ובנוי טוב.

משהחנה הנאשם את רכבו בחזרה בתחנה, הציע הנאשם לקטין כסף כדי לקנות "משהו". הקטין סירב והנאשם שב והציע לו כסף. הקטין סירב בשנית והלך.

הנאשם כפר במיוחס לו.

הוא הודה בעובדות החלק הכללי, בכל הנוגע לצו הפיקוח בו היה נתון.

הנאשם אישר את שהות הקטין בתחנה ואת שהותו שלו, אך הכחיש כי צעד הלך וחזור וכי פנה לבחורים שהמתינו במקום.

הוא הודה כי שוחח עם הקטין והאחר, אך הכחיש את הנטען בכתב האישום באשר לתוכן השיחה. כן אישר כי הקטין הצטרף אליו בדרכו לרכבו, שחנה ממול.

הוא אישר את האמור באשר להנחת החפצים על המושב ואישר כי שוחח עם הקטין, אך שלל את תוכן השיחה במהלך הנסיעה, כמפורט בכתב האישום. הוא אישר את האמירה כי יש לקטין ידיים טובות למסאז'ים, אך לטענתו לא אמר את הדברים לשם גירוי, ביזוי או סיפוק מיני.

הוא הכחיש את שליחת ידו לעבר ישבנו של הקטין לשם לקיחת הסיגריות.

הנאשם הכחיש כי החמיא למראהו של הקטין, אך אישר כי בחוזרם לתחנת הדלק הציע לו כסף.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי את מכלול הראיות, ובהן את עדות המתלונן, אביו, רבו וחברו, להם סיפר אודות האירוע, כמו גם ראיות נוספות שהוצגו בפניי, אל מול עדות הנאשם, באתי לכלל מסקנה כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה, והוכיחה מעבר לספק סביר את המיוחס לנאשם, כפי שיפורט להלן.

בראשית הדברים יאמר כי למעשה במהלך הבאת הראיות הוברר שהנאשם לא חלק מהבחינה העובדתית על

רבות מטענות המאשימה ועדויות עדי התביעה. אין חולק כי הנאשם היה תחת צו פיקוח על פי חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין בעת איסופו של הקטין על ידו כטרמפיסט, במסגרתו נאסר עליו בין היתר להתחבר עם קטינים, לשהות ביחידות עם קטינים ממין זכר וליצור קשר עם קטינים. כך גם אין מחלוקת כי אדם נוסף רצה להצטרף כטרמפיסט אך הנאשם סירב, כי הקטין ביקש להגיע לקרית ספר, אך הנאשם נכנס תחילה לגבעת שמואל ולאזור אוניברסיטת בר אילן, באומרו לקטין כי הוא מחפש אדם עימו תיאם, בחור ישיבה אשר לדבריו נראה כמו המתלונן, שעושה מסאז'ים ב"שושן" תמורת תשלום. אין חולק כי אותו אדם לא נמצא, כי הנאשם שאל את הקטין אם הוא יודע לעשות מסאז'ים, והציע כי הקטין יעשה לו מסאז' ללא בגדים תמורת תשלום, אך הקטין השיב כי אינו יודע לעשות מסאז' ואינו מעוניין בכך. עוד אין חולק כי במהלך הנסיעה החמיא הנאשם לקטין ואמר לו שהוא חתיך ובנוי טוב, הציע למתלונן מהסיגריות ומהקפה שלו, נתן לו קופסת סיגריות במתנה, וכי הגם שברכב היו מספר קופסאות סיגריות במספר מקומות, הושיט את ידו אל הכיסא בו ישב הקטין ונטל משם חפיסת סיגריות ומסטיקים. כך גם מוסכם על הצדדים כי בסופו של יום לא הסיע הנאשם את הקטין למחוז חפצו, אלא השיבו לתחנת הדלק בה אסף אותו.

עיקר המחלוקת בין הצדדים עניינה בשאלת המגע בגוף הקטין אגב נטילת הסיגריות מהמושב עליו ישב הקטין, כמו גם בשאלת ידיעתו של הנאשם את גילו של הקטין, ובשאלת כוונתו של הנאשם לבצע עבירת מין בקטין, כאשר לטענת

המאשימה הנאשם למעשה ארב לקטינים בתחנת הדלק. כן קיימות טענות עובדתיות נוספות המצויות במחלוקת אשר תפורטנה במסגרת סקירת הראיות והערכתן.

לאחר שבחנתי את עדות המתלונן, בן 17 וחצי, תלמיד ישיבה, מצאתי את עדותו מהימנה. הקטין דייק בתשובותיו, היה קוהרנטי ועקבי, הוא לא הכיר את הנאשם קודם לכן ולא נמצאה לו כל סיבה להעליל עליו.

לעדו, ביום האירוע שהה בבני ברק עם אביו, ולאחר מכן האב הוריד אותו בטרמפיאדה, בתחנה על כביש גהה, ממנה היה אמור להגיע לישיבה. הוא המתין שם יחד עם אחרים שאינם מוכרים לו, לטרמפ. אחד מהם היה צריך להגיע כמוהו, לקריית ספר.

המתלונן הצביע על הנאשם והעיד שזה קנה דברים בחנות שליד הטרמפיאדה, הלך הלך ושוב, ואז **שאל אותם לאן הם צריכים להגיע**. כשהמתלונן השיב שלקריית ספר, השיב הנאשם כי הוא נוסע לכפר רות ויוכל לעצור בצומת שילת. **הנאשם אמר שרק אחד משניהם יכול לבוא איתו כיוון שהוא אוסף אנשים נוספים בדרך** (עמ' 11).

בשלב הזה המתלונן הלך עם הנאשם לרכב, וכשהגיעו לרכב - **"הוא שם קופסת סיגריות וחבילת מסטיקים על הכיסא שלי"** (עמ' 11 ש' 11). כשהמתלונן נכנס לרכב, הוא דחף את חב' המסטיקים והסיגריות מאחוריו, לחלק האחורי של המושב, צמוד למסעד הכיסא, והתיישב (עמ' 34 ש' 7 - 10).

כשיצאו מתחנת הדלק ננעלו דלתות הרכב והנאשם שאל לגילו ולמקום מגוריו, והמתלונן השיב כי הוא בן 17. כעבור דקה-שתיים פנה הנאשם לפנייה שאינה בדרכם, וכששאל אותו המתלונן על כך, השיב ש"**הוא אוסף בחור ישיבה כמוני שעושה לו מסאג'ים בשושו**" (עמ' 11 ש' 25 - 26).

בהמשך אמר לו הנאשם שאינו מוצא את הבחור אותו חיפש, ושאל את המתלונן אם הוא יודע לעשות מסאג'ים. כן שאל אותו במהלך הנסיעה אם הוא מעשן וכשהמתלונן השיב בחיוב, עישנו יחד סיגריה מתוך קופסה פתוחה שהייתה בידו.

המתלונן העיד כי הנאשם **שאל שוב אם הוא רוצה לעשות לו מסאג'ים**, וזה השיב שאינו יודע לעשות מסאג'ים. **הנאשם הוסיף ואמר לו כי הוא נראה טוב, כי-"מרוקאים הם חתיכים, אתה חתיך"** (עמ' 14 ש' 27), ובהמשך - **"כל הזמן אומר לי אתה בטוח שאתה לא רוצה לעשות מסאג' תעשה מאסג', אמרתי לו שאני לא רוצה שאני לא יודע. ואז הוא אמר לי תביא דקה את הידיים שלך, אז הבאתי לו את היד ואז הוא מישש לי את היד כזה (מדגים מעבר על האצבעות שלו), ואז הוא אמר לי יש לך ידיים טובות למסאג'ים וגם אמר לי אתה בנוי טוב. אמרתי לו שאני לא יודע לעשות"** (עמ' 12 ש' 2 - 8).

העד הבהיר כי **נתן לנאשם את הידיים מתוך פחד, המגע לא היה לו נעים, והוא משך את ידיו** (עמ' 12 ש' 18). הוא הסביר - **"זה שנתתי לו את הידיים ידעתי מה הוא רוצה, אתה נמצא בתוך רכב סגור, אתה נמצא בפחד, לא ידעתי מה לעשות"** (עמ' 12 ש' 20 - 21, כל ההדגשות בהכרעת הדין - שלי).

לאחר שזכרוננו של המתלון רוענו, הוא אישר כי הנאשם הציע **לשלם** לו עבור המסאז' (עמ' 12 ש' 31 - 32), לאחר שכבר סרב להצעת הנאשם. **המתלון שוב סירב** (עמ' 13 ש' 4 - 6).

השניים עצרו ליד חנות מכולת/פיצוציה, הנאשם אמר למתלון שהוא "**יורד פה למישהו לעשות מסאז'ים**" ושאל אם המתלון רוצה לבוא גם על חשבון. כשהמתלון השיב כי הוא מעדיף להמתין ברכב, ויתר הנאשם והשניים המשיכו בנסיעה לכיוון אוניברסיטת בר אילן.

המתלון תיאר כי ברכבו של הנאשם היו **קופסאות סיגריות מונחות מלפנים**, וכוס קפה, ממנה הציע הנאשם למתלון לשתות, ואמר לו שלא מפריע לו שזה "**מפה לפה**" (עמ' 13 ש' 11 - 12).

בהמשך - "**הוא הושיט את היד שלו לכיוון הכיסא שלי, לקחת את קופסת הסיגריות שהייתה מתחתי, הקופסה הייתה בין הישבן שלי לכיסא, אז הוא הכניס את היד שלו מתחת לא ממש מתחת, חצי חצי כזה והוא לקח את קופסת הסיגריות, אני מתוך אינסטינקט, הזזתי לו את היד או אמרתי לו שיזיז את היד, אני לא זוכר ושאלתי מה הוא רוצה אז הוא אמר לי שהוא רוצה לקחת את קופסת הסיגריות שלו, אז הוא לקח אותה ואני לא הבנתי מה הוא רוצה את הקופסה כי הייתה לו קופסה פתוחה...**" (עמ' 13 ש' 17 - 22). עוד הוסיף, כי לאחר שהנאשם נטל את הקופסה, הוא נתן לו קופסה פתוחה שהיו בה מספר סיגריות.

יאמר כי חקירת המתלון התמקדה בין היתר בשאלת מיקום החפצים על כיסא הנוסע, ומיקום יושבנו על המושב וביחס לחפצים (ר' ת/1, ציורים של האמור). מהציורים עולה כי החפצים נמצאו ממש מתחת לישבנו, בפינה השמאלית וצמוד למפגש בין המושב לגב הכיסא.

המתלון העיד בהקשר זה - "**אני בעצם מעכתי את זה עם הישבן והוא הכניס את היד לכל הקטע הזה, מתחילת הכיסא ועד לנקודה שמשורטטת**" (עמ' 14 ש' 12 - 14). בהמשך הסביר כי "**בשביל להכניס את היד לאיפה שהסיגריות היו**" אותן מעך עם יושבנו, הנאשם "**היה חייב לגעת אז הוא היה צריך להכניס את היד וזה היה חצי מתחת ישבן שלי...ושהוא הכניס את היד ואני נלחצתי כי לא זכרתי שקופסת סיגריות שם ולכן היה לי אינסטינקט תזי את היד או שהוזזתי אלו את היד**" (כך במקור, עמ' 14 ש' 25 - 27).

וכן - "**פתאום מושיט את היד לכיוון הישבן שלך, אתה לא יודע מה הוא רוצה לעשות, ולכן באופן טבעי נלחצתי ורציתי להזיז לו את היד**" (עמ' 14 ש' 29 - 31).

כן העיד כי הנאשם לקח "**את חבילת סיגריות מתחת לישבן שלי בכיסא, בשלב הזה היה לו גם חבילה פתוחה**" (עמ' 15 ש' 2 - 3).

דברים אלו עולים בקנה אחד עם דברי המתלון במסגרת ת/75. כשנשאל במשטרה אם הנאשם נגע בגופו למעט מישוש

היד, השיב באופן חד משמעי כן, והסביר - כשהנאשם לקח את הסיגריות (דקה 1:00). המתלון דייק, הסביר כי לא ממש ישב על החפצים, אך כי הנאשם הכניס את היד מאחורי גבו מתחת לישבן. הוא שוב דייק, והבהיר כי זה לא ממש מתחת, אלא "חצי חצי כזה", וכי זה היה "חצי מתחת לישבן" (1:02-1:03).

בהקשר זה ציין המתלון גם במשטרה כי חש פחד כבר כשהנאשם מישש את ידו והבין מה הנאשם רוצה (2:31). בהמשך חזר על כך שפחד ושהיה בתוך רכב סגור עם הנאשם.

בחקירה נגדית אישר כי כאשר הנאשם הכניס את ידו מאחורי גבו, מתוך אינסטינקט הזיז לו את היד ושאל לרצונו, והנאשם ביקש את הסיגריות שלו. המתלון אמר שהוא יוציא לו אותן, אך הנאשם כבר הוציא את החפצים בעצמו (עמ' 34 ש' 23 - 31). משהופנה להודעתו מיום 19.12.21, בה השיב בשלילה לשאלת החוקר אם הרגיש ביד הנאשם מתחת למכנסיו, הבהיר כי הבין שהוא נשאל אם הנאשם נגע בו מתחת למכנסים, קרי בתוכם, ועל כך השיב בשלילה (עמ' 37 ש' 9 - 10). מהחקירה אף עלה כי במשטרה נשאל אם ייתכן שהנאשם רק רצה את הסיגריות ולא לגעת בישבנו, וכי ענה כי זה ייתכן אך זה לא נראה לו, שכן היו לנאשם סיגריות נוספות בתא מקדימה.

כן מסר במשטרה שאולי הניח את הקופסה מלכתחילה כדי לקחת אותה במהלך הנסיעה.

בת/75 ציין בהקשר זה כי לנאשם היו "איזה שמונה קופסאות ברכב".

לדבריו, בהמשך הנסיעה נלחץ, הכביש היה ריק יחסית, והוא שאל את הנאשם היכן הם. הנאשם הצביע על חבורת בני ישיבות ואמר לו "הנה זה נראה לי הבחור שעושה לי את המסאז'", אך כשהתקרבו אל החבורה עם הרכב, חזר בו.

הנאשם המשיך ושאל את המתלון אם הוא לא רוצה לעשות לו מסאז', והמתלון השיב בשלילה.

בהמשך אמר לו הנאשם כי יוריד אותו בבני ברק ואם לא ימצא את המסאז'יסט שלו יבוא לקחת אותו, כדי שיעשה לו מסאז'.

בשלב זה חשב המתלון כי הוא חייב להודיע למישהו שהוא ברכבו של הנאשם, ולכן התקשר לחבר, ביקש שיכין לו מרק, ואמר לחבר שהוא באיזור בני ברק בטרמפ, כדי ליידעו.

הנאשם השיב את המתלון לתחנת הדלק בה עלה לרכב, שאל אותו אם הוא רוצה כסף כדי לקנות משהו, אך המתלון השיב בשלילה. בטרמפיאדה פגש את הבחור שהמתין איתו מלכתחילה לטרמפ, והזהיר אותו שלא יעלה עם הנאשם, שכן הוא מסוכן.

אז התקשר לאביו לספר לו מה עבר עליו, וכן התקשר לחבר. יאמר כבר עתה כי המדובר בשיחות מוקלטות (המתלון העיד שהטלפון שלו מקליט שיחות באופן אוטומטי), אותנטיות, מיידיות, המעידות על סערת הנפש בה היה מצוי המתלון, ועל רצונו לספר מיד על שאירע.

לדבריו, התקשר לאביו שכן **כמעט נפגע מהנאשם, ורעד כולו** (עמ' 17 ש' 20). גם לחברו, א', התקשר מיד וסיפר גם לו על "אנס" אחד. לדבריו, אמר לחברו כי מדובר בהומו שכמעט אנס אותו שכן לו היה אומר פדופיל, לא בטוח שחברו היה מבין. הוא הבהיר כי לא התכוון לכך שבהכרח מדובר באנס(עמ' 18 ש' 29 - 31), ואישר בחקירה נגדית כי הגזים, לדבריו כדי שהצד השני לשיחה יבין (עמ' 36 ש' 12).

השיחות עם האב והחבר הוגשו לבית המשפט (ת/2 ות/2א). במסגרת השיחה עם האב נשמע המתלונן אומר לאביו - **"איזה פחד אתה לא מבין עצר לי איזה בן אדם אחד הומו מפגר איזה פחד"** (ש' 103) ובהמשך מספר לאב שהוא חיכה בטרמפיאדה זמן רב, הנאשם עצר עם הרכב והלך הלך חזר, אמר שהוא מגיע לצומת שילת ויכול לקחת רק טרמפיסט אחד שכן הוא אוסף עוד כמה, ובהמשך אמר למתלונן שהוא צריך לאסוף אדם בגבעת שמואל, נסע הלך חזר ואמר שאינו מוצא את אותו בחור ישיבה. אז הציע לו לעשות קצת כסף תמורת מסאז'ים - **"אמרתי לו תגיד אתה מפגר מה נראה לך אני משאזיסט, לא עושה לך שום משאזים, הוא אומר לך למה יש לך דווקא ידיים טובות, יש לך גוף טוב למשאז, הוא אומר לי גם אתה חתיך..."** (כך במקור, ש' 113).

המתלונן סיפר לאביו שלא הסכים, שהנאשם נראה נחמד ונתן לו קופסת סיגריות ועוד כמה סיגריות ורצה לתת לו כסף, ושבהמשך חזר לתחנת הדלק בה אסף אותו, והנאשם אמר לו שאם לא יגיע המסאז'יסט הוא יבוא לאסוף אותו לקריית ספר.

המתלונן ביקש מהאב שלא יספר לאם, והאב השיב שהאם לא תישן בלילה, "תמות מפחד" אם יספר.

בשיחה נוספת, המתלונן התקשר לרב שלו, משה גורביץ, לספר לו שהגיע לשילת, ושהרכב של הנאשם עדיין בתחנת הדלק - **"הוא בתחנת דלק, הוא בתחנת דלק מחכה שם, הוא החזיר אותי לאותו מקום, מחכה שם לבחור הבא"** (ש' 145). בהמשך סיפר - **"הוא לקח אותי ונכנס איתי לכל מיני סימטאות בגבעת שמואל"** (ש' 147), וכן - **"ואז הוא התחיל לשכנע אותי וזה אומר לי שאני אעשה לו משאזים ויש פה משאזיסט גם בחור ישיבה .. הוא אומר לי בוא אני אתן לך הרבה כסף"** (ש' 149).

הרב ביקש מהמתלונן להמתין בצומת שילת, עד שיגיע לקחת אותו לחפש את הנאשם בבני ברק.

בשיחה בין המתלונן לחברו א', מספר המתלונן שעצר לו לטרמפ בבני ברק הומו שכמעט אנס אותו, ומאשר לחבר שמדובר ברכב סקודה שחור חדש, ושהגבר עם כיפה שחורה. החבר מספר שגם הוא לקח עם אותו אדם טרמפ, ומזהיר את המתלונן לא להתקרב אליו.

השניים מאמתים ביניהם פרטים נוספים אודות הנהג, החבר שואל את המתלונן אם הוצעו לו סיגריות והמתלונן מאשר ומוסיף שגם שתייה, וחוזר ואומר לחבר **"כמעט אנס אותי אחי"**, **"כמעט אנס אותי"**.

המתלונן הוסיף והעיד כי החבר סיפר לרב הישיבה, משה גורביץ, על מעשה דומה שקרה לו, לכאורה עם אותו אדם. יאמר בהקשר זה כי המאשימה הבהירה כי אינה יודעת אם מדובר באותו אדם, וכי היא אינה מייחסת מעשה נוסף לנאשם.

לעדות המתלונן, הרב שאל אותו אם רשם את מספר הרכב של הנאשם, וכשהשיב בשלילה אמר לו הרב שיאסוף אותו והם ייסעו לתחנת הדלק על מנת לחפש את הרכב. השניים אכן חזרו למקום כעבור כשעה, אך הנאשם לא היה שם. המתלונן ניגש להזהיר טרמפיסטים שהיו במקום, וכשחזר לרכב הרב, הנאשם בדיוק החנה מאחוריהם. המתלונן נכנס לרכבו של הרב, לקח את מספר הרכב והשניים הזמינו משטרה. הוא העיד כי פחד כאשר ראה שוב את הנאשם, וכי הנאשם ראה אותו (עמ' 19 ש' 20).

כשהמשטרה הגיעה לגבות ממנו עדות באותו הלילה, ביקש כי השוטר לא ייכנס לישיבה, ולכן העדות נגבתה ברכב, במעלה הרחוב (עמ' 19 ש' 26 - 27).

בתשאל מאותו מועד (ת/74, תיעוד מצלמות הגוף של השוטרים), חזר המתלונן על עיקרי דבריו. מדובר בתשאל ספונטני, המתחיל במלל רציף ללא שאלות של השוטר, ובהמשך משיב המתלונן לשאלות. המתלונן מספר אודות האירוע, ובכלל זה כי הנאשם "דחף" את ידו מתחת לישיבתו, הכניס את היד מתחת לישיבתו והוציא את הסיגריות (דקה 25). הוא מדייק לגבי מהות המגע, ואומר שהנאשם נגע "בקטנה" בישיבתו, מציין כי את הסיגריות הניח הנאשם בתחילת הנסיעה, ומדבריו עולה כי המגע היה במסווה של הוצאת הסיגריות (דקה 19 - 20). המתלונן הוסיף ואישר כי לא נגרם לו נזק למעט עצם ההטרדה, אך ציין כי ירד מהרכב רועד.

כאמור, המתלונן דייק בדבריו. הוא אמנם התייחס לנאשם כאל "אנס", אך הבהיר כי התכוון להבהיר את הסיטואציה. הוא תיאר באופן עובדתי את העובדות כהוויתן, נמצא מדייק ולא מגזים, וניכר בשיחות הטלפון, במיידיות, ומעדותו בפניי, כי העיד אודות אירוע שהסעיר ואף הפחיד אותו, כפי שהתרחש, מבלי להגזים או להעצים את עובדותיו.

הרב משה גורביץ, רב בישיבת נחלת בנימין ממודיעין עילית בה לומד המתלונן, העיד כי ביום 13.12.21, בין השעות 22:00-23:00, התקשר אליו המתלונן מהדרך וסיפר אודות האירוע. בכלל זה סיפר כי האדם שהסיע אותו הוא שהציע לו טרמפ, תוך שהוא דוחה אחרים שביקשו לעלות. הרב ציין כי המתלונן נשמע מאוד נסער. עוד סיפר לו המתלונן, כי במהלך הנסיעה הציע לו הנהג כי יעשה לו מסאז', ובשלב מסוים הושיט את ידו מתחת לישיבתו, כביכול כדי לקחת חפיסת סיגריות. המתלונן סרב להצעה לעשות לו מסאז', והנהג הוריד את המתלונן באותה תחנה בה העלה אותו.

הרב העיד אודות החבירה למתלונן והנסיעה עימו לתחנת הדלק לשם איתור הנהג, אשר אכן אותר, בדומה לעדות המתלונן בפניי.

הוא ציין כי המתלונן היה מפוחד מאוד ונסער מאוד, הגם שבדרך כלל לא ניכר עליו פחד.

חברו של המתלונן, א', קטין בן 17 הלומד עם המתלונן בישיבה, העיד אודות שיחת הטלפון בין השניים ביום האירוע, כי המתלונן התקשר אליו דקות אחרי שירד מרכב הנאשם - "הוא התקשר אליי אמר לי שעצר לו איזה בן אדם

כאילו הוא תיאר לי את הבן אדם כאילו וכל זה. אמרתי לו שאני זוכר אותו מאז שנסעתי גם. נסעתי גם עם אותו בן אדם וזה, ואז הוא התחיל לדבר איתי, לא הבנתי כל כך איפה נמצא בבני ברק או בשילת לא הצלחתי כל כך הוא היה ממש בסערה וזה" (עמ' 49 ש' 25 - 29).

כן העיד כי המתלון סיפר לו - "על בן אדם שהציע שיעשה לו מסאג'ים וכל זה, סיפר לי את כל העניין הזה" (עמ' 50 ש' 1 - 2), וכי המתלון "צעק הוא היה נשמע ממש כאילו לא מובן לא היה מובן כל כך צעק והיה ממש בסערה כזאת" (עמ' 51 ש' 4 - 6).

מ', אביו של המתלון, העיד כי הוא התקשר למוקד 100. מהאזנה לשיחה (ת/77) עולה כי למעשה גם המתלון נשמע בה, כאשר האב משוחח הן עם המוקדן והן עם בנו, ושואל את בנו שאלות בעקבות שאלות המוקדן. במסגרת השיחה חוזר הבן על עיקרי הדברים, ויאמר כבר עתה כי גם בשיחה זו, מיד לאחר האירוע, הוא נזהר במענה לשאלה האם נגע בו הנאשם וכיצד.

אשר לנסיבות השיחה, העיד האב כי לאחר שהוריד את בנו בבני ברק, התקשר אליו הבן, סיפר לו את שהתרחש, ומיד מהטלפון השני שלו, התקשר האב למוקד 100 (עמ' 66 ש' 5 - 8).

הודעות האב הוגשו בהסכמה. בהודעתו ת/85, ציין העד כי בנו התקשר אליו בסביבות השעה 23:30 בלילה וסיפר לו שהמתין לטרמפ ביציאה מבני ברק. הגיע נהג שאמר שיש לו מקום אחד והוא נוסע לצומת שילת, והבן עלה איתו אך הבין שהוא נוסע לגבעת שמואל. אז אמר אותו נהג כי הוא מחפש בחור ישיבה חבר שלו, שצריך לעשות לו מסאז', התעכב והסתובב באזור, אך החבר לא הגיע. הנהג אמר לבנו שהוא בחור יפה וחמוד, הציע שיעשה לו מסאז' תמורת 400 ₪ ונתן לו סיגריות.

העד מסר כי שאל את בנו אם הנהג נגע בו, וזה השיב כי הנהג אמר שהוא יושב על הסיגריות שלו והכניס את ידו מתחת לישבן, כביכול כדי להוציא את הסיגריות.

בשיחה שנייה עם הבן, זה סיפר לו שהוא בדרך עם הרב לטרמפיאדה, ולאחר שאמר לו שהוא חושב שהרכב החשוד חונה מאחוריהם, הנחה אותו לקחת מייד את מספר הרכב ולהתרחק מהמקום.

בהודעה נוספת של העד, ת/86, מסר כי בנו היה מאוד נסער ומפוחד.

הוא מסר כי בנו התקשר אליו מיד לאחר שחזר לבני ברק וירד מהרכב, וכי אמר לו באופן ברור ביותר שהחשוד הכניס את ידו תחת ישבנו.

בחקירה נגדית אישר העד כי בנו מסר לו שהנאשם הכניס את היד מתחת לישבנו, כביכול כדי להוציא את הסיגריות (עמ' 69 וכן עמ' 70 ש' 20-21), וכי הבן אף אמר לו שלא הרגיש שהוא יושב על סיגריות.

הוא נשאל אם בנו אמר לו שהנהג ניסה לאנוס אותו, והשיב שאינו זוכר במדויק, וכי אמר לאחיו את המילה לאנוס, כשביקש ממנו שיעביר מהר בטלפון את האב (עמ' 70).

שלושת העדים העידו על מצבו הנסער של הקטין בסמוך לאירוע, ומצאתי אותם מהימנים. למעשה, כפי שיובהר בהמשך, טענות ההגנה בסיכומים התמקדו בפן המשפטי, כשההגנה נזהרת מלטעון כי מי מעדי התביעה, ובכללם הקטין, לא אמר אמת. מעדויותיהם עלה כי הקטין מסר להם באופן מיידי את פרטי האירוע, ובכלל זה עמד על כך שהנאשם נגע בישבנו, וכי עשה כן כביכול על מנת להוציא את הסיגריות עליהן ישב.

אל מול עדי התביעה אשר נמצאו מהימנים ומדייקים ככל שניתן באירוע שכזה, יאמר כבר עתה כי גרסאות הנאשם התפתחו, היו כבושות בחלקן, לא הגיוניות בחלקן האחר, וככלל, מצאתי את גרסתו לא מהימנה.

ראשית יאמר, כי הנאשם טען כי שהה בתחנת הדלק שכן קבע עם אדם בשם "מוטי", סוג של מסאז'יסט וידיד, דתי בן 22 המתגורר באלעד. לדבריו, קבע עימו ופגש בו בפועל בתחנת הדלק, פעמיים יצא מהרכב ודיבר איתו, ובהמשך הלך מוטי לעבודה, והנאשם המתין לשובו בתחנה זמן ממושך. הוא נסע לחפשו באלעד, בבר אילן, ושוב בתחנת הדלק, כשלדבריו הוא אינו יודע כיצד להשיגו שכן הטלפון של אותו מוטי אבד או שנגמרה בו הסוללה. הוא אף לא היה חד משמעי באשר למקום המפגש שנקבע - בתחנה, בבר אילן או באלעד - **"הבחור שאני נפגש איתו הוא גם חרדי וגם דיסקרטי וגם עובד במקום. לא חייתי לו שעות אלא הרבה זמן וגם הלכתי לראות אם הוא נמצא בבר אילן או שהוא נמצא בבר אילן או שהוא הלך לכיוון הבית באלעד"** (עמ' 69-70).

לא למותר לציין כי הנאשם לא הציג ולו בדל ראיה לקיומו של אותו מוטי, ובכלל זה לא הבהיר כיצד מלכתחילה קבע להיפגש עימו, שעה שלדבריו הוא אינו יודע מה מספר הטלפון שלו.

הגם שתחנת הדלק מצולמת מכמה זוויות, וצילומי מצלמות האבטחה הוגשו לבית המשפט, טען הנאשם מספר פעמים כי המפגש עם מוטי, שהתקיים בתחנה לטענתו טרם האירועים, מתועד, וכי המשטרה נמנעה מהצגת ראיות אלו באופן מגמתי (עמ' 75 ש' 21-33 ור' גם עמ' 80). ואולם מטעם ההגנה לא הוגשה כל בקשה לקבל את תיעוד המצלמות הרבות, על מנת להוכיח כי אכן קיים בחור שכזה, וכי הנאשם פגש בו בתחנה, כטענתו (ר' גם הודעתו ת/5).

מעדות הנאשם עלה כי כדי לתאם עם מוטי מפגשים, על הנאשם המתגורר בבת ים, למעשה לחפשו ברחוב, פעם בגבעת שמואל ופעמיים באלעד, מבלי לדעת מהו מיקומו המדויק, וללא דרך ליצור איתו קשר.

הנאשם אף העיד כי בחיפושיו אחרי אותו מוטי, לקח שני טרמפיסטים נוספים באותו יום לאלעד, כל טרמפיסט בנפרד, שכן רצה לאתר שם את מוטי (עמ' 96-97). לאחר מכן, חזר כאמור לתחנה לחכות למוטי.

הנאשם העיד בפניי כי אמר למתלונן שהוא ממתין למישהו שעושה לו מסאז' בתמורה לכסף, "בששו", וכי

יבדוק אם הוא נמצא בבר אילן, ואם לא, יחזיר אותו לתחנה. זאת בניגוד לעדות המתלון, אשר העיד כי הופתע מהסטייה מהדרך. לא למותר לציין כי הקטין לא נחקר על טענה זו בחקירה נגדית, וכי עסקין בגרסה כבושה שלא נטענה במסגרת אף אחת מחקירות הנאשם במשטרה.

עוד יאמר, כי אין חולק כאמור כי לאחר איסוף הקטין לרכבו, פנה הנאשם לגבעת שמואל. לדבריו, הוא עצר כדי לחפש את מוטי, ירד לבית קפה, וכשלא מצא אותו אמר למתלון שהם חוזרים לתחנת הדלק. כשנטען בפניו שבמשטרה אמר שלא ירד מהרכב שכן המתלון לא רצה לרדת איתו (ת/3) - כפי שאכן העיד המתלון בפניו, השיב שהסתכל מהכביש ושהוא חושב שאכן לא ירד מהרכב, אך אינו זוכר.

בנסיבות אלו, ספק אם אכן קיים אדם כאמור, שמא עסקין בתירוץ להימצא בתחנה ולתור בה אחר טרמפיסטים.

סוגיה נוספת המצויה במחלוקת, עניינה בגרסת הנאשם כי הקטין הוא שפנה אליו בבקשת טרמפ, וכי הטרמפ לא היה ביוזמתו שלו (ת/5 ועדותו בפניו).

ואולם מצלמות תחנת הדלק (ת/83) מלמדות כי בשעה 22:42 נראה רכבו של הנאשם מגיע לתחנה, וכעבור שתי דקות יוצא הנאשם את הרכב וצועד לעבר קבוצת הממתנים בטרמפיאדה. כעבור כדקה הוא חוזר לרכבו ואז צועד לכיוון ההפוך, לחנות הנוחות. בשעה 22:50 הוא נראה חוזר לרכב, פונה שוב אל הטרמפיאדה, חוזר כשהמתלון בעקבותיו, והשניים נכנסים אל הרכב. דברים דומים עולים מהמצלמות הנוספות, המתעדות כי הנאשם פונה אל הטרמפיסטים.

רק לאחר שהדברים הוטחו בנאשם, הוא אישר שהוא והמתלון ניגשו יחד לרכבו לאחר שנפגשו בטרמפיאדה, וחרף זאת טען בהמשך כי אינו בטוח מה היה, ושהוא מאמין שהקטין פנה אליו (עמ' 84 ש' 13 - 15 ועמ' 104 ש' 22 - 31).

אשר לידיעת גיל המתלון, הרי שבמשטרה (ת/2ג), (ת/3 ות/4) טען הנאשם כי מאחר שהוא בפיקוח, הוא אינו לוקח "צ'אנסים" ואינו מכניס קטינים לרכבו. לדבריו, לכן אמר למתלון כי פוליסת הביטוח שלו אינה מאפשרת לו להעלות נוסעים מתחת לגיל 18, וזה אישר כי הוא מעל גיל 18. דברים דומים העיד גם בחקירתו הראשית בפניו.

בחקירה נגדית אף העיד כי המתלון נראה לו מעל גיל 18 (עמ' 113-114).

כשנטען בפניו כי הוא לוקח טרמפיסטים בעלי חזות צעירה, השיב כי הוא נזהר מכך כמו מאש, כי לא חיפש בחורים צעירים, לקח גם מבוגרים (עמ' 101 ש' 5 - 8), וכי בתחנה עמדו גם מבוגרים. יצוין בהקשר זה כי לנאשם הוצגה ת/87 - תמונה ממצלמות האבטחה של העומדים בטרמפיאדה, בה נראים הממתנים דתיים בעלי חזות צעירה. הנאשם טען גם בהקשר זה כי התמונה מגמתית, אך לא ביקש לקבל חומרים נוספים ממצלמות האבטחה, על מנת לתמוך בטענותיו.

הוא העיד כי רק בעת שנחקר במשטרה נודע לו כי מדובר בקטין (עמ' 120), הגם שבהודעתו (ת/5 ש' 255), בה נאמר

לו שלגרסת הקטין זה אמר לו שהוא בן 17, השיב כי לכן החזיר אותו לתחנה (ור' גם ת/6 בהקשר זה).

השבת הקטין לתחנת הדלק בה נאסף - הנאשם עומת עם העובדה שבחקירותיו במשטרה טען כי הוריד את המתלון בקרית מודיעין (כך במקור, בחקירה ת/2ג), בביתו (ת/5 ו-6), או במודיעין (ת/3), שלל את הטענה כי החזיר את המתלון לבני ברק (ת/4), וכי רק לאחר שהוצגו בפניו סרטוני האבטחה המלמדים כי השיב את הקטין לתחנת הדלק (ת/84) אישר את הדברים. הוא טען בתגובה כי השוטרים כתבו את שהיה להם נח לכתוב, הגם שהטענה לא הוטחה בהם, וכן השיב - "הייתי אמור להכניס אותו למודיעין" (עמ' 68 ש' 17). בהמשך טען שניסח לא טוב את תשובותיו. כן העיד כי התכוון לבחור אחר, אותו לדבריו הוריד מהרכב לאחר שגילה כי אינו בגיר, אך אישר כייתכן שאת הבחור השני הוריד בצומת שילת (עמ' 121). לדבריו, מדובר בבלבול. בהמשך טען שייתכן שהחזיר טרמפיסט נוסף מהשניים אותם לקח ביום האירוע לאלעד, לתחנת הדלק (עמ' 128-129).

הוא הכחיש כי הציע למתלון כסף בסוף הטרמפ, הגם שהדברים אושרו במענה לכתב האישום (עמ' 67 ש' 4).

אשר לסוגיות שלעיל, יובהר כי מעבר למתן האמון בגרסת הקטין, הרי שהקטין לא נחקר על ידי ההגנה בשאלת גילו. בנוסף, הנאשם הסתבך כמתואר לעיל בגרסאותיו באשר למועד גילוי העובדה כי מדובר בקטין (במהלך הנסיעה או בתחנת המשטרה) ובאשר להשבת המתלון לתחנה. כן תאר במשטרה אירוע אחר בו לדבריו העלה בטעות קטין אחר לרכבו לאחר שזה שיקר לו בנוגע לגילו, ונוכח מכלול המתואר לעיל איני נותנת אמון בגרסתו זו, ומקבלת כמהימנה את גרסת הקטין לפיה אמר לו כי הוא בן 17.

אשר לרצונו הנטען של הנאשם ליסוע לכפר רות, ומכאן איסוף הקטין. הרי שגם נסיעה זו לא נתמכה בכל ראיה, ולבסוף לא התקיימה בנסיבות שלא שכנעוני באמיתות הטענה.

הנאשם העיד בפני כי אסף את הקטין כטרמפיסט הגם שלא היה בטוח שישע לכפר רות, וכי היה "צריך" להיות בכפר רות אצל חברים, או לאכול במסעדה באזור, אך לא אמר זאת למוטי. לדבריו, החברים יכולים לאשר את הדברים, אך אלו - למותר לציין - לא הגיעו להעיד (עמ' 90).

אין חולק כי הנאשם בסופו של דבר לא הגיע לכפר רות, ומשכך, עסקינן בנדבך נוסף במסכת טענותיו נעדרות הגיבוי של הנאשם.

העלאת טרמפיסט אחד בלבד וטענת החשש מפני הקורונה - הנאשם נשאל מדוע בחר שלא להעלות טרמפיסט נוסף שביקש להגיע לקריית ספר, והשיב כי בשל הקורונה לא רצה לקחת יותר מטרמפיסט אחד ואת מוטי, וכן כי לא היה בטוח שאכן ייסע לכפר רות (עמ' 87 ש' 30 - 31).

עם זאת, הוא אישר בעדותו כי הציע למתלון מהקפה שלו. כשנשאל כיצד הצעת הקפה מתיישבת עם הפחד מקורונה, טען כי היה מנומס, וכי היה לו ברור שהמתלון לא יקבל את הצעתו (עמ' 148).

הוא שלל את הטענה כי לא לקח טרמפיסט נוסף במטרה להיות לבדו עם המתלון (עמ' 148 ש' 32 - 33).

עינינו הרואות, כי הנאשם מאשר שהציע למתלון ללגום מהקפה שלו, ובנסיבות אלו אין בידי לקבל את הטענה כי חשש מהקורונה עד כי סרב להעלות לרכבו אדם נוסף שביקש לקחת עימו טרמפ.

אשר לטענת המתלון כי הנאשם הניח את הסיגריות והמסטיקים על מושב הנוסע בסמוך לכניסת המתלון לרכב, אישר הנאשם שהמסטיקים והסיגריות היו על מושב הקטין, אך שלל את הטענה כי הניחם בסמוך לכניסת הקטין וטען שלא יחס לכך חשיבות, שכן הוא **כל הזמן זורק את הסיגריות ואת המסטיקים שם** (עמ' 104 ש' 26 - 27), וכן - **"כל הזמן ולא שמתי את זה באותו רגע שהוא נכנס לא שמתי את זה באותו רגע שהוא נכנס, המסטיקים והסיגריות היו על המושב..."** (עמ' 102 ש' 31-32), לדבריו, זרק את הדברים, הסתכל אם מוטי בא ואז דיבר עם המתלון וזה נכנס לרכב.

כשנשאל אם המתלון הזיז את החפצים טרם שהתיישב, השיב - **"הוא לא, הוא התיישב נכנס טראח התיישב על זה"** (עמ' 113 ש' 3, ור' גם ת/5).

אשר למגע במתלון והצעת המסאז', טען הנאשם בת/3 ש' 24 - **"לא נגעתי בו יכול להיות שהוא ישב על קופסת סיגריות אבל לא נגעתי בו, אולי הקופסא הייתה לידו או שהוצאתי קופסא מהמגירה, לא נגעתי בו מכחיש מכול וכול...יכול להיות שהוא ישב על הקופסא, יכול להיות הכסא הוא רחב, אני לא נגעתי בו נקודה, חוץ מלחיצת יד לא נגעתי...אולי הייתה בכסא, אני לא הכנסתי את היד מתחת לישבן לא זוכר סיטואציה כזאת. אני לא נגעתי בו לצורך מיני"**.

בהמשך השיב בש' 34: **"יכול להיות שהנחתי שם והוא התיישב ביקשתי סליחה והזזתי אותו"**. הנאשם לא זכר שהקטין דחף לו את היד וטען כי ייתכן שהקטין לא הבין שהוא רצה לקחת את המסטיקים והבזוקה, וכי מדובר היה בשבריר של שנייה.

בת/4, שלל שנגע בישבן המתלון, וטען כי זה - **"התיישב על הסיגריות אמרתי לו סורי הוא זז"**.

בעדותו בפניי אישר כי נטל את הסיגריות ממושב המתלון. לדבריו - במהלך הנסיעה ביקש מהמתלון סליחה והכניס את היד כדי לקחת את המסטיקים והסיגריות (עמ' 111 ש' 13 - 17). הוא אישר כי המתלון שאל מה הוא צריך, אך לדבריו ידו כבר הייתה על הסיגריות. כן אישר שמן הסתם היו סיגריות ומסטיקים גם במשענת היד (עמ' 111).

עוד טען - **"ביקשתי ממנו סליחה, והוא זז, הוא זז, הוא זז הוא הרים את הישבן, הוא זז. הוא זז הוא כזה קצת נבהל כזה קצת טיפה הוא לא ידע, אני יודע שהוא יושב לי על הסיגריות, זה מושב רחב, וזהו. הוא זז טיפה, לא נגעתי לו בשום פנים ואופן"** (עמ' 149 ש' 24 - 27, ור' דברים דומים בעמ' 151 ש' 10 - 17 ובעמ' 152 ש' 12 - 17, בכולם טען הנאשם כי נטל את הסיגריות והמסטיקים ללא מגע במתלון, וכי המתלון נלחץ או נבהל מהסיטואציה). לדבריו, המתלון זז ולכן לא התרחש מגע בין השניים (עמ' 154 ש' 1 - 5). לא למותר לציין כי נטען בפני הנאשם בהקשר לגרסתו זו, כי היא כבושה, וכי במשטרה לא טען שהקטין נבהל ונרתע, וכי הקטין אף לא עומת עם טענה זו.

הנאשם לא ידע להסביר מדוע נזקק דווקא לקופסת הסיגריות שהייתה על הכיסא אם בכל מקום ברכב היו סיגריות, והוא אף אישר שבמהלך הנסיעה עישן עם המתלון סיגריות מתוך קופסה אחרת (עמ' 158 ש' 7-11).

הוא אישר שלחץ את היד למתלון ואמר לו שיש לו כף יד של מאסז'יסט, אך הכחיש שליטף את ידו וטען כי למעט לחיצת היד לא היה ביניהם כל מגע.

כשעומת עם דבריו במשטרה כי ייתכן שליטף את ידו, השיב כי אינו זוכר שעשה כן (עמ' 142).

כן אישר שאמר למתלון שיש לו גוף יפה והוא חתיך.

עוד אישר הנאשם שהציע למתלון שיעשה לו מסאז' ללא בגדים, וכי המתלון השיב שאינו יודע לעשות מסאז'. משנשאל כיצד הציע את הדבר לטרמפיסט אותו לא הכיר, השיב כי הציע זאת באופן ספונטני - **"כמו לפלרטט כמו לדבר נגיד מתחיל עם מישהי או מישהו, אותו דבר"** (עמ' 135 ש' 24 - 28).

יוזכר בהקשר זה כי במשטרה (ת/3) אישר הנאשם כי הצעת המסאז' הייתה תמורת תשלום.

הנאשם הכחיש ששידל את המתלון לאירוע מיני, והכחיש כוונה מינית במעשיו.

משנשאל לגבי אירוע נוסף, לגבי העיד כי הציע במסגרתו כסף לטרמפיסט אחר, השיב כי מדובר בצירוף מקרים וכי אין המדובר במעשה לא ראוי (עמ' 67).

סיכום ומסקנות

גרסת הנאשם כמתואר לעיל, רווית סתירות והעדר הגיון. התנהלותו כפי שהוכחה בפני היוותה כולה בבחינת "חתירה למגע", תרתי משמע - שהותו הארוכה בתחנת הדלק בהמתנה לאותו מוטי עלום, סירובו למסור פרטים אודות אותו מוטי כשהמשמעות היא שהוא עלול להיות מורשע בביצוע עבירת מין בקטין, פנייתו למתלון אשר המתין לטרמפ, הסירוב לקחת עימו טרמפיסט נוסף, סטייתו מהדרך על מנת לחפש את אותו מוטי, הטענה כי הוא מתכוון ליסוע לחברים בכפר רות - אליהם לא נסע בסופו של דבר, הצעת קפה מהכוס ממנה שתה הנאשם, לצד טענתו לחשש מפני הקורונה בגינו לא אסף טרמפיסט אחר, הנחת הסיגריות על המושב עם כניסת המתלון לרכב, קרי שעה שהנאשם יודע כי הכיסא שלידו לא יישאר פנוי אלא ישב עליו המתלון, נטילתן מהמושב שעה שהמתלון יושב על אותו מושב ובשעה שיש ברכב מספר חפיסות סיגריות נוספות במקומות שונים, כשלפחות מאחת מהן נטלו הנאשם והמתלון סיגריות במהלך הנסיעה, וכשהמשך הנסיעה הנאשם נתן לקטין סיגריות מקופסה פתוחה; הצעתו למתלון, טרמפיסט אותו אינו מכיר ואשר אינו מסאז'יסט כי יעשה לו מסאז' בעירום תמורת תשלום, חיפוש אחר מוטי מבלי לרדת מהרכב שכן המתלון לא רצה לרדת מהרכב, השבת הטרמפיסט למקום ממנו נאסף, טענת הנאשם במשטרה כי הוריד אותו במקום אחר, עד שנאלץ להודות כי השיבו לתחנה לאחר שהוצגו בפניו מצלמות האבטחה, דבריו במהלך הנסיעה למתלון כי הוא חתיך וגופו יפה, הכחשת הידיעה כי מדובר בקטין, שעה שהקטין לא ידע כי מדובר בסוגיה מהותית בעניינו של הנאשם, ועוד.

כל אלו, לצד אי חקירת המתלון בסוגיות מהותיות רבות שבמחלוקת, כאשר בהתאם לפסיקה ולספרות, ההנחה היא כי אין מחלוקת על דברי העד, בסוגיות עליהן לא נחקר (ר' קדמי, על הראיות, חלק שלישי ע' 1699, וע"פ 639/79,

אפללו ואח' נ' מדינת ישראל, לד(3) 561).

נוכח דברים אלו, לצד מתן האמון בעדות המתלונן ועדי התביעה הנוספים, אין בידי לקבל את טענת ההגנה כי מדובר באיסוף תמים של טרמפיסט, ובשליחת יד לעבר הסיגריות, עליהן ישב הקטין, באופן תמים וספונטני, ונמצא כי הוכחו העובדות שנטענו על ידי המאשימה.

אשר למסקנות המשפטיות הנגזרות מעובדות אלו, הרי ש"מעשה מגונה" מוגדר בסעיף 348 (ו) בחוק העונשין כ- "מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים".

בהתאם להלכה הפסוקה, לשאלה איזה מעשה מהווה מעשה מגונה אין תשובה חד משמעית ומדויקת, ולפיכך התוכן והמשמעות נבחנים בהתאם לכלל נסיבות המקרה הקונקרטי.

בע"פ 9603/09 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 27.9.11 (פורסם בנבו), הוטעם כי בעבירה זו קיימת זרימה בין היסוד העובדתי לנפשי, ולפיכך "היסוד העובדתי עשוי לשנות צבעו על פי היסוד הנפשי".

כן נקבע:

"כאשר מבוצע המעשה מתוך כוונה מינית, יטה בית המשפט לסווג את ההתנהגות כ"מעשה מגונה".

וכן -

"אפשר שהמעשים הנראים על פניהם "תמימים", יסווגו כ"מגונים" בשל המטרה אשר הניעה את מבצעם ומכלול נסיבות העניין".

קביעות דומות נקבעו גם בע"פ 5603/15, שי איתי אמיר נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 17.9.15 (פורסם בנבו), שם נקבע כי אף כאשר המגע לא נעשה באיבריו המוצנעים של המתלונן, הרי שמכלול הנסיבות וההקשר בו בוצע המעשה מביאים למסקנה כי מדובר במעשה מגונה.

כן נפסק כי אין הכרח במגע פיזי לשם קיום העבירה של מעשה מגונה (ר' ע"פ 7725/11 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 24.1.13 (פורסם בנבו), דנ"פ 7457/11 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 26.2.12 (פורסם בנבו), ע"פ 4802/18 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 29.1.19 (פורסם בנבו), ע"פ 2656/13, פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן

ביום 21.1.14 (פורסם בנבו) וע"פ 1269/15, **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 23.12.15 (פורסם בנבו).

אף מגע באיבר שאינו מיני באופן מובהק - כליטוף היד, יכול להתפרש כמעשה מגונה בהתחשב במכלול הנסיבות. בע"פ 4125/20 **פלוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 14.9.21 (פורסם בנבו), נידון עניינו של מי שהועמד לדין בגין ביצוע מעשה מגונה, נוכח מגעו במתלוננת שהתבטא בלטיפת ידה, נישוק גב ידה ולחיה, ליטוף ראשה, סנטרה, פיה וידיה. הנאשם הורשע בעבירה של הטרדה מינית, לאחר שטען בין היתר כי אין במעשיו אלמנט של מיניות גלויה. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והרשיע את הנאשם בביצוע מעשה מגונה. נקבע כי השאלה האם התנהגות מסוימת מהווה "מעשה מגונה" חייבת להיבחן בראי "האדם הסביר" - קרי לפי המוסכמות החברתיות לפיהן אנו חיים, וכי -

"היותו של מעשה "מעשה מגונה" בעל משמעות מינית תלוי לעתים בנסיבות המקרה. בהחלט ייתכנו מצבים שבהם מעשה מסוים יתפס - אובייקטיבית - כ"מעשה מגונה" בעל משמעות מינית, בעוד שבנסיבות אחרות, מעשה אשר נראה על פניו זהה לחלוטין יכול להתגלות כמעשה שלא דבק בו כל רבב (ראו: עניין פליישמן, בעמ' 460-461). וגם ההפך הוא הנכון: בנסיבות מסוימות, מעשה אשר על פניו נראה תמים יכול שיהא בגדר "מעשה מגונה" - זאת, כאשר מכלול נסיבותיו שוללות את אופיו התמים של המעשה ומזהים בו, על-פי התפיסה החברתית הנוהגת, פגיעה בגוף, בנפש, בכבוד ובחופש הרצון של נפגעת העבירה".

עוד נקבע -

"התהוות העבירה של מעשה מגונה איננה תלויה בקיומו של מגע פיזי כלשהו - קל וחומר, מגע באיברים מוצנעים - בין מבצע העבירה לבין קורבנו".

מכאן שמכלול הראיות מביא למסקנה בדבר כוונה מינית ברורה, הן באשר למגע ביד והן באשר למגע בישבן. בהינתן שלנוכחות הנאשם בתחנת הדלק לא נמצא צידוק ולא הוכח קיומו של מוטי, בהינתן שהנאשם ניסה להסתיר את העובדה כי הוא שפנה אל הקטין ולא הקטין אליו, הוא ניסה להסתיר את העובדה שהניח את הסיגריות והמסטיקים על המושב עם כניסת הקטין, ניסה להסתיר כי ידע את גיל הקטין, ליטף את ידו של הקטין, הושיט ידו לעבר ישבנו מבלי לבקש מהקטין כי יזוז ונגע אגב כך בישבנו - אף אם כדברי הקטין עצמו - ב"חצי" מהישבן, חלף נטילת הסיגריות ממקום אחר ברכב, הצעתו לקטין אותו לא הכיר ואשר אמר לו כי אין לו ידע במסאז'ים לעשות לו מסאז' בעירום תמורת תשלום, בהינתן המחמאה לקטין על מראהו, הסתרת העובדה כי השיב את הקטין משלא צלח המעשה לתחנת הדלק בה נאסף לצד הטענה כי הביאו למחוז חפצו, בהעדר השלמת הנסיעה שלכאורה תוכננה לכפר רות, בהצעת התשלום לקטין עם השבתו לתחנת הדלק - הצעה ללא כל הגיון או הסבר, אותה הכחיש בפני הגם שאישרה במענה לכתב האישום, ועוד - נהיר כי מטרת האיסוף והנסיעה היו כאמור חתירה למגע בגוף בקטין, אשר בוצע בו מעשה מגונה.

אשר לניסיון לצריכת מעשה זנות מקטין, בניגוד לסעיף 203ג בחוק העונשין, הרי שהמאשימה ציינה בסיכומיה כי עסקין בקרקע שאינה חרושה דיה, שכן מקום המדינה נפתחו 86 תיקים בלבד בעבירה זו. לא למותר לציין במאמר

מוסגר כי בפניי נידונים כעת שלושה תיקים בהם מיוחסת לנאשמים עבירה זו, ומכאן שעל פניו אין המדובר, לכל הפחות בעת האחרונה, ביחוס נדיר של עבירה זו לנאשמים. המאשימה היפנתה בהקשר זה להנחיית פרקליט המדינה, ולע"פ 531/75 דוד אביטל נ' מדינת ישראל, ל(2) 579 (1976), אשר דן בהגדרתו של מעשה זנות, ובו נקבע כי מטרתו של החוק היא "לבער את הנגע של הפקת רווחים ממעשה שנעשה לסיפוק היצר המיני תמורת תשלום. מעשים אלה הם שונים ומשתנים" (להלן: "פס"ד אביטל").

הוטעם כי בהתאם לפסיקה, מעשה זנות הוגדר כמגע מיני בעל אופי אינטימי, בתמורה. נטען כי כאשר נאשם המצוי בפיקוח מציע לקטין לעשות לו מסאז' בנסיבות שתוארו, וכשכוונתו ברורה, עבר הנאשם את העבירה.

ב"כ הנאשם התמקד בעובדה שהקטין סרב להצעה, והמסאז' לא התבצע.

העבירה הנידונה אוסרת על קבלת שרותי זנות מקטין. המונח מעשה זנות לא הוגדר בחוק, אך פורש כאמור בפס"ד אביטל כמעשה שנעשה לסיפוק היצר המיני תמורת תשלום, ונקבע כי החוק בא להגן מפני ניצול "לעסקי מין". מכאן, שעשויים להיכלל בו גם מעשים מגונים, ואין המדובר בהכרח במגע מיני מלא (ר' גם ת"פ 879/09 מדינת ישראל נ' עמר, ניתן ביום 1.2.09 (פורסם בנבו), באשר לפרשנות החוק).

המלומד קדמי, בספרו **על הדין בפליילים**, חלק רביעי ע' 2197-2198 (מהדורת 2006), ציין כי שירות של מעשה זנות משמעו שימוש בגופו של אדם בתמורה לסיפוק תאוה מינית, וכי מי שטוען כי לא ידע שמדובר בקטין, עליו הראיה להוכיח את טענתו.

כך אכן קובע ס' 203 ד בחוק העונשין, לפיו - "הטוען שלא ידע את גילו של האדם שבו או שלגביו נעבירה עבירה לפי סימן זה - עליו הראיה".

בהתחשב במכלול הנסיבות, משהוכחה כאמור כוונתו המינית של הנאשם במגעו בקטין, משמדובר בנאשם המכחיש כי ידע שמדובר בקטין, הגם שהקטין העיד כי הנאשם ידע את גילו, משמדובר במי שהציע לקטין אותו לא הכיר קודם לכן ואשר אסף אותו כטרמפיסט לבצע בגופו מסאז' תמורת תשלום, בעירום, חרף העובדה כי הקטין השיב לו כי אינו יודע לבצע מסאז'ים, נמצא כי עסקין בהצעה למגע שבמהותו הוא מיני, תמורת תשלום, ולפיכך בניסיון לצרוך שרותי זנות מקטין.

אשר להפרת צו הפיקוח, הרי שעסקין כמוסכם בעברין מין שהיה תחת צו פיקוח במסגרתו נאסר עליו בין היתר להתחבר עם קטינים, ליצור עימם קשר או לשהות ביחידות עם קטינים ממין זכר. כאמור, הקטין אשר עדותו מהימנה עליו העיד כי אמר לנאשם שהוא בן 17. הנאשם הכחיש את הטענה, אך נמנע מלהעיד כי הקטין משקר.

עסקין כאמור, שוב - במי שנסיונות העלאת הקטין כטרמפיסט לרכבו מפוקפקות מלכתחילה, במי שסטה מהדרך במפתיע, לגרסת הקטין, במי שנגע בקטין באופן מיני במהלך הנסיעה, הציע לו הצעה בעלת אופי מיני, ובהמשך השיב אותו למקום ממנו אסף אותו, והציע לו כסף ללא הסבר. הוא אף הכחיש את השבתו לאותו מקום, עד שעומת עם מצלמות האבטחה. בנסיבות אלו, עסקין בהפרה מהותית של צו הפיקוח.

לא למותר לציין בהקשר זה כי מטרת הצו בעניינו של הנאשם נועדה למנוע ביצוע עבירות מין נוספות. אין למעשה מחלוקת כי הנאשם יצר קשר עם הקטין והתחבר עימו, והעובדות שהוכחו מלמדות כי אין המדובר בהחלפת מילים בודדות באקראי, כמפורט לעיל - אלא בסיכון ממשי, אותו נועד הצו למנוע, מששוכנעתי כי יצירת הקשר וההתחברות נועדו למטרה מינית.

בנסיבות המפורטות - מורשע הנאשם בכל המיוחס לו.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשפ"ב, 19/09/2022 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

החלטה

נדחה לטיעונים לעונש ליום 24/10/2022 בשעה 13:00.

הנאשם יובא על ידי שב"ס.

מובהר כי הכרעת הדין מותרת לפרסום ללא פרטים מזהים של המתלונן.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשפ"ב, 19/09/2022 במעמד הנוכחים.

אליאנא דניאלי, שופטת

הוקלדעלידיהונתןשמחה